

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118217706
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118217706.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: R. O. W., a.s., so sídlom B. 5, O., H.: XX XXX XXX, proti žalovanému: Q. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. cesta XXXX/XX, O. Bystrica - X., o zaplatenie 83 261,14 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20Csp/14/2018 - 90, zo dňa 11. decembra 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

II. Odvolanie žalovaného **o d m i e t a**.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu **100%** v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 83 261,14 eur, úrok z úveru ku dňu 27.04.2015 vo výške 1929,76 eur, úrok z omeškania k 27.04.2015 vo výške 8,37 eur, úrok z omeškania vo výške 3 % p. a. zo sumy 83 261,14 eur od 28.04.2015 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietal. Žalobu žalovaného o zaplatenie primeraného zadosťučinenia zamietal. Žalobca má nárok na náhradu trov tohto konania vo výške 100 % voči žalovanému, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť v lehote 3 dní odo dňa vydania uznesenia o výške trov.“

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 09.02.2018 sa žalobca domáhal zaplatenia istiny 83 261,14 eur, úroku z úveru k 30.01.2018 vo výške 8 279,55 eur, úroku z omeškania k 30.01.2018 vo výške 7085,52 eur, splatných poplatkov k 30.01.2018 vo výške 2 989,96 eur, úroku z úveru vo výške 2,59 % ročne zo sumy 83 261,14 eur od 31.01.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 83 261,14 eur od 31.01.2018 do zaplatenia, a žiadal nahradiť trovy konania.

3. Svoj nárok žalobca vyvodzuje zo Zmluvy o R. Y. úvere č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 09.10.2013 uzavretej medzi žalobcom (ako veriteľom) a žalovaným (ako dlžníkom), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému účelový spotrebný úver vo výške 91 800,- eur (na účel splatenie skôr poskytnutých úverov), za v zmluve dohodnutých podmienok. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 27.10.2041. Úver bol zabezpečený Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam v spoluvlastníctve žalovaného v podiele 2/3-iny a 1/3-ne Q. V. (rodinný dom s pozemkom zapísané na LV č. XXXX

kat. ú. S.). Nehnuteľnosť nebola ku dňu podania žaloby vydražená. Z dôvodu porušovania zmluvy o úvere žalovaným, žalobca listom zo dňa 09.4.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru s účinnosťou k 27.04.2015 a žalovaný bol povinný uhradiť záväzok do 10 dní. Vyhláseniu predčasnej splatnosti predchádzala výzva žalobcu žalovanému zo dňa 20.11.2014 na uhradenie dlžnej sumy (žalobca poukázal na čl. VII. bod 2, 4, 5 Zmluvy).

4. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané uzavretie predmetnej zmluvy o úvere, ktorá aj keď bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, vzťahujú sa na ňu ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa a spotrebiteľských zmluvách (pri uzatváraní zmluvy mal dlžník postavenie spotrebiteľa a veriteľ postavenie dodávateľa). Nejedná sa však o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch - tu ide o úver zabezpečený nehnuteľnosťou a so splatnosťou úveru viac ako 10 rokov (§ 1 ods. 3 písm. c)). Tento zákon sa na predmetný úver nevzťahuje, preto žalovaným namietané skutočnosti o nedostatkoch náležitostí zmluvy o úvere s poukazom na ust. § 9 ods. 2 cit. zákona nie sú právne významné, pre posúdenie veci sú bezpredmetné a nie sú spôsobilé prívodiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru ako uvádzal žalovaný. Zmluva bola uzatvorená písomne, ide o platný právny úkon. V konaní nebolo preukázané, že by zmluva nebola individuálne dojednaná a v ktorej by žalobca ako veriteľ nezohľadnil pomery na stane žalovaného.

5. Súd mal preukázané poskytnutie úveru vo výške 91 800,- eur výpisom z účtu č. XXXXXXXX/XXXX - úver bol čerpaný dňa 22.01.2014 v plnej výške, aj splácanie úveru a započítanie splátok úveru za obdobie od 17.02.2014 do 30.01.2018 (vo výpise sú zaznamenané úhrady vždy k určitému dátumu, výška úhrady i to, aká časť sa použila na splatenie istiny, úroku, úroku z omeškania a poplatkov). Súd mal tiež preukázané, že úver bol vyhlásený za predčasne splatný z dôvodu, že žalovaný porušoval svoje povinnosti, neplnil splátky riadne a včas, najstaršia neuhradená splátka úveru bola splatná dňa 27.02.2015. Žalovaným vznesenú námietku premlčania súd posúdil ako nedôvodnú, keďže úver bol vyhlásený za predčasne splatný dňa 27.04.2015 a žaloba bola na súd podaná dňa 09.02.2018, takže i v prípade najstaršej neuhradenej splátky je žaloba podaná v zákonom stanovenej trojročnej premlčacej dobe v zmysle § 100 a § 101 Občianskeho zákonníka (§ 52 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka). Pokiaľ žalovaný rozporoval žalovanú sumu tak nepreukázal žiadnym spôsobom, že je nesprávna, nepreukázal koľko splátok vykonal, v akej výške. Súd žalobe v časti o zaplatenie istiny vo výške 83 261,14 eur vyhovel v celom rozsahu.

6. V časti, kde žalobca požadoval úrok z úveru z nesplatennej istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru súd žalobu zamietol. Jednorázovým zosplatením úveru vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorázovo vrátiť sumu požičaného úveru navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia. V takom stave patria zmluvným stranám len sankcie s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Dohoda podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania alebo ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do jeho splatenia spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa a je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne. Nie je kogentná úprava o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a navyše sa dostáva do rozporu s ust. § 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Takáto dohoda je neplatná pre rozpor so zákonom - § 39, § 52 ods. 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (rozsudok KS Prešov č. k. 6Co/190/2014 a uznesenie IV. ÚS 476/2012).

7. Súd priznal žalobcovi úrok z úveru do dňa zosplatenia vo výške 1929,76 eur (kapitalizovaný úrok), tiež úrok z omeškania ku dňu zosplatenia vo výške 8,37 eur, ktoré žalobca uplatnil. Úrok z omeškania súd žalobcovi priznal aj počnúc od 28.04.2015 t.j. dňom nasledujúcim po zosplatení, a to zo sumy 83 261,14 eur (ako žalobca žalobou uplatnil), ako sankciu zo zákona za neplnenie povinností žalovaným (ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu) - § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to vo výške úrokovej sadzby 3 % ročne..

8. Súd žalobu zamietol i v časti, kde sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2989,96 eur ako nezaplateného poplatku. Na výzvu súdu o upresnenie týchto nákladov, vo vyjadrení zo dňa 10.12.2018 žalobca uviedol iba to, že ide o zaúčtované náklady dražby založenej nehnuteľnosti a deň zúčtovania 12.12.2017, že k vydraženiu nehnuteľnosti zatiaľ nedošlo. Súd uzavrel, že v tomto žalobca

neuniesol dôkazné bremeno, nie je zrejme aké poplatky, v akej výške vznikli v súvislosti s dražbou, nevyplyvajú z predložených listinných dôkazov.

9. Žalovaný v priebehu konania v písomnom podaní navrhol, aby mu súd priznal primerané finančné zadostučinenie od žalobcu vo výške 250 eur s poukazom na § 3 ods. 5 prvá a tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca sa k návrhu vyjadril, uviedol, že návrh je nedôvodný a neprimeraný. Súd návrh žalovaného zamietol s odôvodnením, že žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil svoj nárok, v konaní nebolo preukázané porušenie práv a povinností žalobcu ani neprijateľné zmluvné podmienky zmluvy o úvere a záložnej zmluvy.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal plnú náhradu trov konania.

11. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobca aj žalovaný, žalovaný vzniesol aj námietku zaujatosti voči sudkyňi konajúcej na súde prvej inštancie.

12. Žalobca podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote voči výroku, ktorým súd jeho žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (výrok II.). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Žalobca namieta, že jeho nárok na zaplatenie úrokov z úveru po zosplatnení úveru nie je v rozpore s platnými právnymi predpismi. S argumentáciou súdu uvedenou v odôvodnení rozsudku sa žalobca nestotožňuje a považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny, súd vec nesprávne právne posúdil. K zamietnutiu zmluvných úrokov po zosplatnení poukazuje na zákonnú úpravu ust. § 497, § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, v ich zmysle povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru a vzhľadom na dispozitívnosť ustanovenia si strany môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky, t.j. dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky, v zmluve o úvere dojednať odchyľne. Od úrokov dohodnutých podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka treba odlišovať úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zatiaľ čo úrok z úveru je cena peňažných prostriedkov, ktoré poskytovateľ úveru dáva do dispozície toho, kto úver prijíma na dohodnutú dobu, úrok z omeškania je sankcia za to, že dlžník mešká so splnením peňažného záväzku. Žalobca poukazuje na to, že v danom prípade mal dojednané so žalovaným platenie úrokov aj pre prípad predčasného zosplatnenia úveru, že žalovaný je povinný úroky z úveru platiť až do úplného zaplatenia úveru (čl. 1 bod 1. a 2. Zmluvy o úvere a čl. IV. bod 1.). Zmluva o úvere vyhlásením predčasnej splatnosti nezanikla - vyhlásenie predčasnej splatnosti podľa čl. VII. bodu 2 písm. e) a odstúpenie od zmluvy podľa čl. VII bodu 2 písm. f) predstavujú odlišné inštitúty, žalobcovi nárok voči žalovanému na zaplatenie zmluvného úroku nezanikol a trvá až do úplného splatenia istiny pohľadávky (resp. do zániku Zmluvy o úvere). Podľa § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka si účastníci občiansko-právnych vzťahov môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplyva, že sa od neho nemožno odchyliť. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Podľa vedomia žalobcu Občiansky zákonník neobsahuje žiadne ustanovenie, podľa ktorého by pri poskytnutí úveru veriteľ nemal voči dlžníkovi - spotrebiteľovi v omeškani právo na zaplatenie úrokov. Naopak, § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. výslovne uvádza úrok ako súčasť odplaty pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľovi (za podmienky, že je dohodnutý pri podpise spotrebiteľskej zmluvy t.j. ako v danom prípade).

14. Vo veci uplatnených nákladov o neúspešnej dražbe nehnuteľností v spoluvlastníctve žalovaného, žalobca tieto preukazuje daňovým dokladom vystaveným dražobnou spoločnosťou, pripojeným k odvolaniu.. Vysvetlenie ohľadom uplatnených poplatkov/nákladov dražby bolo súdu predložené s podaním zo dňa 05.12.2018, kde súd požadoval, aby žalobca vysvetlil a uviedol a rozpísal, z čoho postávajú nezaplatené poplatky vo výške 2 989,96 eur, žalobca odkazuje na toto podanie.

15. Žalovaný podal proti rozsudku odvolanie, ktoré bolo súdu doručené osobne dňa 11.02.2019, ktoré bolo podpísané v jeho mene v zastúpení inou fyzickou osobou. V spise sa žiadna plná moc na zastupovanie žalovaného v konaní nenachádzala. V odvolaní žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zmenil a vrátil túto pre spotrebiteľa existenčnú, právnu vec na konanie

prvostupňovému súdu. Súčasne navrhol, aby bol zamenený sudca, ktorý sa nevyzná v podstate a významne základných úverových pojmov.

16. Žalovaný spornú pohľadávku veriteľa neuznáva v celom rozsahu čo do dôvodu aj výšky. Tvrdenia žalobcu a jeho vyjadrenia považuje za klamlivé. Súčasne odmieta platiť akékoľvek náhrady trov konania. Sudca sa nevysporiadal so skutočnosťami namietanými žalovaným v konaní. Okresný súd konal neodborne, benevolentne a neprofesionálne. Právo žalovaného na spravodlivý proces bolo ohrozené. Veriteľ používa nekalé obchodné praktiky a zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, mieni ich pripraviť o bývanie. Namietka voči výrokom aj odôvodneniu rozhodnutia.

17. Obsahom odvolania je aj sťažnosť žalovaného na sudkyňu konajúcu vo veci na súde prvej inštancie JUDr. G.. Podľa názoru žalovaného je arogantná, nepripravená a nespôsobilá posudzovať povinnosti a možnosti spotrebiteľov voči úžerníckym veriteľom a dražobným podvodníkom. Žalovaný má zato, že sudkyňa si neprečítala detailne jeho podania, nebalým konaním v predmetnej veci tak ohrozila priebeh spravodlivého konania. Sudkyňa odmietla aj všetky jeho návrhy popísané v jeho podaniach súdu na preverenie konania žalobcu aj vzájomných plnení medzi spornými stranami.

18. Dňa 01.03.2019 bolo súdu doručené podanie žalovaného označené ako „Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu voči rozsudku Okresného súdu zo dňa 11.12.2018 o zaplatenie 83 261,14 eur, navyše aj námietka zaujatosti konajúceho sudcu JUDr. J. Záthurecká v tejto veci voči spotrebiteľovi v súlade s § 49 až 57 CSP“. Aj toto podanie bolo podpísané v mene žalovaného v zastúpení inou osobou. Uvádza sa v ňom, že žalovaný žiada, aby súd vykonal dôkazy prečítaním a aby podrobil zmluvu od ktorej si žalobca odvodzuje nárok súdnej kontrole, aby žalobu zamietol v celom rozsahu a zaviazal protistranu na úhradu trov konania. Trvá na všetkých svojich doterajších súdu predložených podrobných vyjadreniach. Odmieta všetky doterajšie vyjadrenia žalobcu. V súvislosti s nárokom žalobcu o úhradu úrokov po zosplatnení úveru sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že tieto úroky žalobcovi nepatria. Žalobca konal so žalovaným preukázateľne zmätočne aj vo veci čísla účtu, kde mal žalovaný uhrádzať svoje splátky aj dlh žalobcovi. Aj cez čísla účtov k úhrade splátok a dlhu žalobcu reálne vydieral žalovaného a zámerné uvádzal žalovaného do stavu, aby nebolo jasné na ktorý účet sa majú splátky aj dlh uhrádzať. Odmieta aj akékoľvek nároky žalobcu a drtažobných podvodníkov cez náklady dražobnej spoločnosti.

19. Žalobca na výzvu súdu na vyjadrenie sa k podaniu doručenému súdu dňa 11.02.2009 označenému „Odvolanie voči rozsudku a sťažnosť“ žalovaného zo dňa 8.2.2019, na ktoré súd umožnil žalobcovi reagovať, uviedol, že v obširnom a emočne vyhrotenom podaní žalovaného nenachádza také nové vecné tvrdenia, ku ktorým by sa mal a mohol zmysluplne vyjadriť.

20. Okresný súd uznesením č. k. 20Csp/14/2018-135 zo dňa 18.04.2019 vyzval žalovaného podľa § 373 ods. 1 CSP, aby v lehote do 10 dní doplnil odvolanie doručené súdu dňa 11.02.2019 v zmysle ust. § 363 CSP a doručil súdu originál plnej moci na zastupovanie v tomto konaní a aby doplnil námietku zaujatosti doručenú súdu dňa 01.03.2019 a doručil súdu originál plnej moci na zastupovanie v tomto konaní. Zároveň žalovaného poučil, ako má doplnenie a opravu urobiť i o možnosti odmietnutia odvolania pre vady odvolania, pokiaľ vady odvolania nebudú odstránené (§ 363 CSP, § 386 CSP).

21. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu na odvolanie žalobcu v napadnutej časti t.j. v zamietavom výroku, ktorým súd žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok potvrdil aj vo výroku o trovách konania (tzv. závislý výrok). Odvolanie žalovaného podané proti rozsudku odvolací súd odmietol podľa § 386 písm. b) CSP, bolo podané neoprávnenou osobou. V ostatnej časti rozsudok okresného súdu nie je dotknutý.

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalobcu a rozhodnutie okresného súdu v zamietavom výroku II. v časti, týkajúcej sa nároku žalobcu na zaplatenie úrokov po zosplatnení úveru (o zaplatenie úroku vo výške 2,59 % ročne zo sumy 83 261,14 eur od 27.04.2015 do zaplatenia a prislúchajúceho úroku z omeškania) je podľa názoru odvolacieho súdu vecne správne, je náležite odôvodnené. Odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v uvedenej časti potvrdil s tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozsudku okresný súd (§ 387 ods. 1, 2 CSP). Odvolací súd námietky žalobcu uvedené v odvolaní v tejto súvislosti nepovažuje za dôvodné.

24. Odvolací súd zastáva rovnaký názor, aký uviedol v odôvodnení rozsudku okresný súd, že dohodnuté zmluvné podmienky s poskytnutých peňažných prostriedkov (úveru) patria veriteľovi len do splatnosti dlhu a po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Tento názor je prijatý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky, napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo 143/98, Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, ktoré je založené na výklade záveru, že je ústavne akceptovateľné, že po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie už úrokov z úveru. Viď. závery odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR publikované pod R59/1998, z ktorého vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na opačný prístup, napr. Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/178/2017 zo dňa 07.09.2017, ide o názor odlišný, ktorý nekorešponduje s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, tak ako to predpokladá Čl. 2 ods. 2 CSP.

25. Jednorázovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorázovo vrátiť sumu požičaných peňažných prostriedkov (§ 563 Občianskeho zákonníka), avšak navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením. S protiprávnym stavom sa spájajú sankcie, pretože spotrebiteľ je v omeškani s vrátením zosplatnenej sumy. S protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Pokiaľ existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylna od zákona, čo zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prípadne ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády 87/1990 Z. z..

26. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu v odvolaní ohľadom aplikácie ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka odvolací súd uvádza, že v zmysle § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Obchodný zákonník upravuje, že „záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť“ použité peňažné prostriedky a nie „záväzok platiť úroky je splatný v momente vrátenia“ použitých peňažných prostriedkov. Expressis verbis úpravu obsahuje tiež tretia veta § 503 citovaného prvého odseku, keď splatnosť úrokov nastáva „v čase, keď sa má vrátiť“ zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, a nie „v čase, keď dlžník vráti“ zvyšok poskytnutých prostriedkov. Citované ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka je koncipované jednoznačne a nepripúšťa iný výklad. Navyiac ust. § 503 ods. 3, upravuje otázku splácania úrokov výlučne pre prípad predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka. Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, pretože citované ustanovenie upravuje iba splatnosť úrokov v prípade predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka a Obchodný zákonník splatnosť úrokov upravuje v ustanoveniach § 503 ods. 1, 2, ktoré veliteľu oprávňujú na riadne úroky len do momentu vzniku záväzku vrátiť peňažné prostriedky veriteľovi, nie do momentu ich skutočného vrátenia.

27. Odvolací súd rozhodnutie okresného súdu na odvolanie žalobcu preskúmal v zamietavom výroku (výrok II.) aj v časti o nároku žalobcu na zaplatenie uplatnených zaúčtovaných nákladov vo výške 2 989,96 eur dražby založenej nehnuteľnosti. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je správne aj v tom, keď súd tento nárok žalobcu zamietol v dôsledku neunesenia dôkazného bremena žalobcom. Zo spisu vyplýva, že okresný súd osobitnou výzvou zo dňa 14.11.2018 (doručená dňa 14.11.2014 žalobcovi) žalobcu vyzval, aby uviedol a rozpísal, z čoho pozostávajú nezaplatené poplatky vo výške 2 989,96 eur. Žalobca na výzvu reagoval podaním zo dňa 5.12.2018, kde uviedol

iba to, že: „Uplatnené poplatky vo výške 2 989,96 eur sú zaúčtované náklady dražby založenej nehnuteľnosti, Deň zúčtovania týchto nákladov je 12.12.2017. K vydraženiu nehnuteľnosti zatiaľ nedošlo.“ Potom je správny záver okresného súdu, že nie je zjavné aké poplatky a v akej výške vznikli v súvislosti s dražbou, nevyplývajú z predložených listinných dôkazov.

28. V odvolacom konaní žalobca súdu predložil ako prílohu odvolania daňový doklad vystavený mu ako odberateľovi dražobnou spoločnosťou U. spol. s.r.o. (dodávateľom) - faktúru zo dňa 21.11.2017, splatnú dňa 05.12.2017, na celkovú sumu k úhrade 2989,96 eur (vrátane 20 % DPH), v ktorej sú rozpísané jednotlivé položky z ktorých uvedená suma pozostáva (odmena v zmysle rámcovej zmluvy 665,00 eur, poštovné 61,20 eur, spotreba koliek 46,80 eur, internetová inzercia 12,00 eur, telekomunikačné 19,92 eur, cestovné 739,73 eur, znalecký posudok 420,- eur, notárske poplatky 711,86 eur, inzercia 314,44 eur, spolu 2491,63 eur + 20 % DPH) . Uvedený daňový doklad bol žalobcovi doručený dňa 27.11.2017, svedčí o tom odtlačok pečiatky podateľne banky - žalobcu. Žalobcovi teda nič nebránilo, aby uvedený doklad, resp. rozpis nákladov súdu doručil na posúdenie už skôr - v rámci konania prebiehajúceho na súde prvej inštancie. Súčasnú argumentáciu žalobcu v odvolacom konaní odvolací súd hodnotí, ako uvádzanie nových skutočností a predkladanie nových dôkazov žalobcom, ktoré ale mal možnosť uviesť na svoju obranu a predložiť súdu prvej inštancie. Pokiaľ ide o tzv. „novoty“ uvádzané žalobcom v odvolacom konaní - na tieto odvolací súd neprihliadal. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, závery okresného súdu, ktoré vyvodil zo zisteného skutkového stavu, že žalobca v konaní nepreukázal dôvodnosť ním požadovaného nároku sú správne.

29. Právo tzv. „novôt“ v odvolacom konaní je v CSP nastavené tak, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Opravný prostriedok s právom novôt (§ 366 CSP) povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy čo znamená, že počas odvolacieho konania je odvolací súd povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. V prejednávacom prípade zo strany žalobcu v prípade jeho odvolacích dôvodov sa nejedná o žiadny z vyššie uvedených prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany.

31. Podľa § 217 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Uvedené ustanovenie platí primerane aj pre konanie na odvolacom súde - § 378 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. To znamená, že odvolací súd preskúmava rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska tých skutočností (vziať do úvahy môže iba skutočnosti), ktoré tu boli existovali v čase jeho rozhodovania. Odvolací súd sa preto ani bližšie nezaoberal odvolacími námietkami žalobcu o potrebe prihliadať na predložený daňový doklad o nákladoch dražby.

32. Odvolací súd odvolanie žalovaného podané v jeho zastúpení treťou osobou odmietol podľa § 386 písm. b) CSP, bolo podané neoprávnenou osobou.

33. Podľa § 386 písm. b) odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

34. K podaniu odvolania je subjektívne legitimovaný účastník - strana sporu. Strana sporu sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť ak osobitný zákon neustanovuje inak (§ 89 ods. 1 CSP). CSP umožňuje aj zastúpenie fyzickou osobou - všeobecným zástupcom, o takéto zastúpenie malo ísť aj v prejednávacom prípade na strane žalovaného, kedy je odvolanie žalovaného podpísané v mene žalovaného inou - fyzickou osobou (občanom).

35. Odvolací súd konštatuje skutočnosť, že súdu, ani na základe osobitnej výzvy okresného súdu doručenej žalovanému na odstránenie odstrániteľného nedostatku procesnej podmienky spočívajúcej v absencii splnomocnenia, nebola doložená do spisu riadna - kvalifikovaná plná moc žalovaného (Q. Tomahogha), na základe ktorej by poveril inú osobu (teda ani U. V., nar. 3.3.1976) na jeho zastupovanie - na podanie odvolania v jeho mene, ako aj iných podaní doručených súdu (vyjadrenia k odvolaniu žalobcu, námietky zaujatosti sudcu a iné.) v konaní vedenom proti žalovanému na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 15Co 85/2019, ako odvolacom súde, proti rozhodnutiu vedenému na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 20Csp/14/2018.

36. Odvolaciemu súdu bolo doručené dňa 15.10.2019 podanie prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica, ktoré bolo dňa 11.10.2019 doručené tomuto okresnému súdu na vedomie k sp. zn. 20Csp/14/2018, nazvané „Žiadosť o predloženie dokladu o Pravosti a splatnosti pohľadávky k tzv. dobrovoľnej dražbe“. Podanie je podpísané dňa 04.10.2019 v zastúpení U. V., pričom v záhlaví podania sú uvedení žiadatelia: I. Q., nar. 21.11.1976 a V. Q., nar. 12.02.1971, a je uvedený adresát: R. O. W., a. s. a U. spoločnosť s.r.o., S. XX, O.. K podaniu je pripojená fotokópia listiny nazvaná: „Generálne plnomocnenstvo“, pričom ako splnomocniteľ je uvedený Q. I., nar. XX.XX.XXXX, číslo OP EB XXXXXX, trvalý pobyt Z. cesta XX, O. O.. Ako splnomocnenec je uvedená: U. V., nar. XX.XX.XXXX, číslo OP: Z trvalý pobyt K. W. XX, O. O.. Ďalej je uvedené: „Splnomocniteľ týmto udeľuje splnomocnencovi plnomocnenstvo na zastupovanie splnomocniteľa pri všetkých a akýchkoľvek právnych úkonoch spisu 20Psp/14/18 (pozn. KS: teda nie 20Csp/14/18 a bez označenia konajúceho súdu) a spisu 20Csp/60/20/18. Splnomocnenc je oprávnený v mene splnomocniteľa najmä (avšak nielen):nasleduje ďalší text, pričom v jeho závere je uvedené, že splnomocnenec je oprávnený zastupovať splnomocniteľa v súdnych sporoch, podávať návrhy, žaloby, riadne a mimoriadne opravné prostriedky, pričom splnomocniteľ si je vedomý, že v zmysle obsahu tejto generálnej plnej moci je splnomocnenec oprávnený vykonať akýkoľvek právny úkon, ktorý nie je v rozpore s právnym poriadkom. Splnomocnenec je oprávnený udeliť plnomocnenstvo tretej osobe na vykonanie vyššie uvedených úkonov. Toto plnomocnenstvo sa udeľuje na dobu neurčitú.“ Pod tým sú pripojené, dátum 31.07.2019 a podpisy splnomocniteľa - Q. I. a splnomocnenca - U. V..

37. Odvolací súd dospel k záveru, že uvedené „splnomocnenie“ nemožno akceptovať ako právne relevantné splnomocnenie udelené žalovaným na zastupovanie žalovaného v prebiehajúcom odvolacom konaní. Odhliadnuc od existencie nedostatkov predloženého splnomocnenia - kedy nie je preukázané splnomocnenie na zastúpenie v danom konaní, keď v splnomocnení sa ani neuvádza spisová značka vrátane označenia súdu t.j. sp. zn. 20Csp/14/18 Okresného súdu Zvolen, (tá spisová značka konania pod ktorou sa na konkrétnom súde prejednáva predmetná vec žalovaného, v ktorom by splnomocnená U. V. mala žalovaného zastupovať), tak už samotná skutočnosť, že ak plná moc bola vystavená (podpísaná) splnomocniteľom aj splnomocnencom dňa „31.07.2019“ bolo to neskôr, ako bolo súdu doručené odvolanie žalovaného (odvolanie bolo doručené súdu dňa 11.02.2019 osobne) podpísané v zastúpení U. V. (splnomocnencom). Odvolací súd mal jednoznačne preukázané, že v čase podania predmetného odvolania nepochybne U. V., nar. 03.03.1976, nebola oprávnená podať odvolanie v mene žalovaného v danom súdnom konaní. A rovnako v danom konaní nebola oprávnená v mene žalovaného podávať vyjadrenia, námietky a pod., a keď boli súdu podané, tieto sú bezpredmetné a súd na ne neprihliadal. Existencia zastúpenia má zásadný význam a dopad na výkon konkrétnych procesných práv a povinností. Akýkoľvek úkon zástupcu musí byť krytý riadnym splnomocnením, pričom účinnosť splnomocnenia z časového hľadiska musí predchádzať momentu vykonania procesných úkonov zástupcom v mene zastúpeného. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

38. Odvolací súd navyše poznamenáva, že odvolanie žalovaného (pokiaľ by nebolo posúdené ako podané neoprávnenou osobou) by i tak odvolací súd musel odmietnuť, a to ako podané oneskorenie podľa § 386 písm. a) CSP, pretože bolo podané po uplynutí 15 dňovej zákonnej lehoty na podanie odvolania plynúcej odo dňa nasledujúceho po dni doručenia rozsudku okresného súdu žalovanému. Žalovanému bol rozsudok doručený dňa 17.01.2019 a odvolanie bolo podané 11.02.2019, vtedy bolo osobne doručené v podateľni Okresného súdu v Banskej Bystrici.

39. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil aj výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania (závislý výrok).

40. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca ako odvolateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, avšak jeho odvolanie sa týkalo iba príslušenstva pohľadávky (úroku z úveru a úroku z omeškania) a zaplataenia uplatnených nákladov vo výške 2989,96 eur. Odvolanie žalovaného, ktoré smerovalo voči celému rozsudku okresného súdu bolo odvolacím súdom odmietnuté, čo predstavuje procesný úspech žalobcu. Preto odvolací súd priznal žalobcovi, ako prevažne úspešnému v konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne

súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

41. Krajský súd prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.
Krajský súd prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).